

на рѣчы тѣ еленскаго языка тѣй какъ то днѣсь ся пишѣть; нѣ замѣнявали ся съ други единъ знакъ, кому крой былъ кату **Ф**, и чи той знакъ носилъ название $\delta\gamma\alpha\mu\alpha$ =дигама; а негово то произношение было тройно, т. е. произносилъ ся ту кату $\gamma\alpha=га$, ту кату $\beta\alpha=ва$, ту кату $\chi\alpha=ха$. Отъ послѣ же кату ся изгубилъ отъ писменность тѣ той-зи знакъ, какъ то и произношение то му, замѣнилъ ся съ днѣшны тѣ знацы < и >, кои ся само пишѣть безъ да имѣ знаѣть произношение то днѣшни тѣ Елени, нѣ произносытъ сичкы тѣ рѣчы, кои то носѣтъ тѣхъ знацы, се равно или кату чи нѣма никакавъ знакъ вруху тѣхъ.

Забѣлѣшка. Учени тѣ европѣйци ся сѣ трудили да чѣтъ еленскы старѣ языкъ съ придыхательны гласове въ рѣчы тѣ кои носѣтъ тѣй-зи знацы, какъ то и удвоенны тѣ гласны раздвоено, нѣ до никакво слѣдствие нѣсѣ дошли зашто то нѣсѣ знаили дѣ да искѣть источника на тѣхъ изгубены гласове, т. е. въ кои отъ живы тѣ языцы.

За потвърждение же чи той-зи знакъ **Ф** дигама ся писалъ въ стары тѣ времена надъ гласны тѣ буквы, на мѣсту днѣшны тѣ знацы < и >, учени тѣ елинисти наводѣтъ примѣры отъ стары тѣ открыты мріаморны надписы, дѣ дѣйствительно ся вижда знака **Ф** на мѣсту днѣшны тѣ знацы < и >. Тии наводѣтъ и рѣчы писаны съ **Ф** дигамѣ, какъ то $\delta\rho\omicron\varsigma$ =**Ф**- $\delta\rho\omicron\varsigma$, и казвѣтъ чи дигама та ся произносила тамо кату $\gamma\alpha$, т. е. $\gamma\text{-}\delta\rho\omicron\varsigma$ =гор-ось; $\epsilon\tau\eta\rho$, **Ф**- $\epsilon\tau\eta\rho$, и произносило ся $\beta\text{-}\epsilon\tau\eta\rho$ =вѣтьрь; $\epsilon\alpha\rho$, **Ф**- $\epsilon\alpha\rho$ и произносило ся $\beta\text{-}\epsilon\alpha\rho$ =веарь; $\delta\delta\delta\varsigma$, **Ф**- $\delta\delta\delta\varsigma$ и произносило ся $\chi\text{-}\delta\delta\delta\varsigma$ =ход-ось или $\beta\text{-}\delta\delta\delta\varsigma$ =вод-ось, $\omicron\gamma\omicron\varsigma$, **Ф**- $\omicron\gamma\omicron\varsigma$ =винось, $\nu\iota\omicron$ и друг.

Освѣнь въ начало то на рѣчы тѣ, начинающы тѣ отъ гласны буквы, што сѣ писали стари тѣ Елени дигамѣ тѣ, учени тѣ казвѣтъ, чи ѣ писали и по срѣдѣ на нѣкои си рѣчы и тамо, казвѣтъ, ся произносила кату β ; наводѣтъ же за примѣръ рѣчь тѣ $\delta\iota\varsigma$ (овца), коіа ся писала **Ф** $\iota\varsigma$ и произносила ся $\omicron\beta\varsigma$ =овца и друг.

Това е общто то одобрено мнѣние до сега отъ учены тѣ любословцы врѣху днѣшны тѣ знакове еленскаго языка < $\delta\alpha\sigma\epsilon\iota\alpha$ и > $\psi\iota\lambda\eta$ и врѣху изгубены старѣ знакъ **Ф** дигама, на мѣсту кого сѣ пишѣтъ тии, безъ да ся произносытъ. Нѣ какъ ся е изоставилъ и изгубилъ той-зи старѣ знакъ **Ф** дигама и негово то тройно произнесение, и има ли нѣкои си языкъ въ Европѣ кой да е съхранилъ това произношение въ исты тѣ рѣчы, о тому, до колко е намъ познато, никой не е доказалъ до сега.

Кога то сравниме тѣй-зи исты рѣчы съ нашъ болгарскы днѣсь говорень и писменъ языкъ, нахождеме ги сѣшты тѣ, т. е., чи Българи тѣ ги произносытъ днѣсь тѣй сѣшто, какъ то сѣ ги произносили стари тѣ Елени, богъ знай прѣды колко тышщты години, и чи при Българы тѣ днѣсь тии рѣчы имѣтъ исто то значение, кое сѣ имали при стары тѣ Елены и имѣтъ